

opusdei.org

Meditacions: dijous de l'octava de Pasqua

Reflexió per meditar dijous de l'octava de Pasqua. Els temes proposats són: «Pau» és la primera paraula del Ressuscitat; Jesús renova l'esperança a la nostra vida; la missió de difondre la pau entre totes les persones.

24/04/2025

DURANT L'OCTAVA de Pasqua, la litúrgia de l'Església ens recorda les principals aparicions del Senyor ressuscitat. Totes tenen un denominador comú: els deixebles no reconeixen immediatament Jesús en la persona que se'ls fa present i els parla. Els seus cors encara no estaven preparats per a aquesta experiència. És tanta la sorpresa en descobrir-lo que alguns queden atordits i confusos.

Així passa en l'aparició als apòstols reunits al Cenacle, narrada per sant Lluc (*Lc 24, 36-49*). Els dos deixebles d'Emmaús han tornat per explicar el que ha passat en el camí. Quan arriben, es troben els altres conversant del que Pere ha vist i també de les notícies que arriben sobre la tomba buida. «Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: “La pau sigui amb vosaltres”» (*Lc 24, 36*). És important notar que la primera

paraula que el Senyor pronuncia després d'haver vençut la mort és «pau», perquè la pau «és el primer do del Ressuscitat»^[1]. No hi ha dubte que era el que els apòstols necessitaven escoltar després dels temors que havien acumulat aquells dies de traïcions i solitud.

El profeta Isaïes anunciava el Messies com a «Príncep de Pau» (*Is* 9, 6). El regne de Crist és, en paraules de sant Pau, un regne de «la pau i el goig» (*Rm* 14, 17). Ambdues realitats, per inspiració divina, apuntaven al cor de Jesús, font de la pau autèntica. Així ho havia afirmat el Mestre als seus apòstols, al mateix Cenacle, hores abans de la seva passió: «Us deixo la pau, us dono la meva pau» (*Jn* 14, 27). A cada Eucaristia escoltem novament de llavis de Crist sacerdot el desig que «la pau sigui» amb nosaltres, els seus deixebles. «Jesús desitja per a nosaltres, enmig de l'anar i venir de cada dia, una

autèntica pau, serenitat i descans. I ens mostra el camí: identificar-nos cada vegada més amb ell, amb la humilitat i mansuetud del seu cor»^[2].

LA POR ennuvolava els ulls dels apòstols; no reconeixien Jesús i pensaven que era un esperit. El Senyor els va explicar, aleshores, que el seu cos era real: «Mireu-me les mans i els peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé (...). I mentre deia això, els ensenyava les mans i el costat» (*Lc 24, 39-40*). Encara que van quedar admirats en contemplar la seva Humanitat Santíssima, no acabaven de creure, potser per la sorpresa de tanta joia. Per això, va afegir: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells» (*Lc 24, 41-43*). Jesús viu ens continua mostrant les seves nafres i

ens diu: «Soc jo». Quan la presència de Crist es desdibuixa en la nostra vida, per la fe podem descobrir que no se n'ha anat lluny; els fracassos humans, les contradiccions i fins i tot els defectes, mirats des de la llum que brolla de les nafres glorioses del Ressuscitat, ja no signifiquen un drama impossible de resoldre, ja no ens arrenquen fàcilment l'alegria.

Sant Tomàs More escrivia a la seva filla des de la Torre de Londres: «Filla estimadíssima, que mai no es torbi la teva ànima per qualsevol cosa que pugui passar-me en aquest món. Res no pot passar sinó el que Déu vol. I jo estic molt segur que, sigui el que sigui, per molt dolent que sembli, serà de debò el millor»^[3].

L'esperança de Jesús Ressuscitat «injon al cor la certesa que Déu ho condueix tot cap al bé, perquè fins i tot fa sortir vida de la tomba. El sepulcre és el lloc on qui entra no en surt. Però Jesús en va sortir per

nosaltres, va ressuscitar per nosaltres, per portar vida on hi havia mort, per començar una nova història que havia estat clausurada, tapada amb una pedra. Ell, que va treure la roca de l'entrada de la tomba, pot remoure les pedres que segellen el cor»^[4].

LA NOSTRA MISSIÓ apostòlica consisteix a portar la pau de Crist als qui ens envolten. Quan els setanta-dos deixebles van ser enviats als poblets de Galilea, el missatge que havien de portar a cada família era: «Pau a aquesta casa» (*Lc* 10, 5-6). Diumenge a la nit, Jesús els envia a «predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats» (*Lc* 24, 47-48). Déu desitja que s'estengui per tota la terra aquesta pau que ell ens lliura. Ens ha encarregat que la

difonguem «en nom d'ell». En aquest sentit, deia un Pare de l'Església: «Ens hauríem d'averkonyir en prescindir de la salutació de la pau, que el Senyor ens va deixar quan sortiria del món. La pau és un nom i una cosa saborosa, que sabem que prové de Déu»^[5]. La pau serà, des d'aquell mandat de Jesús, un senyal d'identitat del cristià.

«Cerquem, doncs, allò que porta la pau i que edifica la comunitat» (*Rm* 14, 19), animava sant Pau als Romans. En la tasca evangelitzadora, el cristià imita la manera de fer del Ressuscitat, que ensenya les seves nafres no per retreure als deixebles el seu abandonament, sinó per mostrar-los quina és la font de la pau, per tornar-los el que havien perdut. «Demanem al Senyor, en la nostra pregària, que ens doni un cor com el seu. Això redundarà en el descans de la nostra ànima i de les persones que són al costat nostre»^[6].

Sant Josep maria repetia com a jaculatòria aquesta breu oració: “*Cor Iesu sacratissimum et misericors, dona nobis pacem*”, “Cor santíssim i misericordiós de Jesús, doneu-nos la pau”. En el nostre anhel per ser difusors d'aquesta pau de Déu, trobarem un exemple especial i una intercessió poderosa en Maria, reina de la pau.

[1] Sant Pau VI, Al·locució, 9-IV-1975.

[2] Mons. Fernando Ocariz, Missatge, 19-VI-2020.

[3] Sant Tomàs More, *Un hombre solo: cartas desde la Torre*, núm. 7.

[4] Francesc, Homilia, 11-IV-2020.

[5] Sant Gregori Nazianzè, a *Catena Aurea*, vol. VI, p. 545.

[6] Mons. Fernando Ocariz, Missatge,
19-VI-2020.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/meditacions-
dijous-de-loctava-de-pasqua/](https://opusdei.org/ca-es/article/meditacions-dijous-de-loctava-de-pasqua/)
(05/11/2025)